

Jeroen

Copywriter, woordvoerder, journalist, ghost-writer, dichter ... Het cv van **Jeroen Vermeiren** (48) is een bonte verzameling stielen. Als single papa van een zoon (13) laat hij graag een tegendraadse ballon op over relaties en ouderschap.

Dirty mind

“We hebben de neiging onszelf te verwijten dat we uit het raam staren. Het grootste deel van de tijd worden we geacht te werken, te studeren of dingen van een to-dolijst af te vinken. De handeling waarbij we onze kin in onze handen houden bij een raam en onze ogen in de verte laten dwalen, geniet geen hoog aanzien. We gaan niet rond en zeggen: ‘Ik had een geweldige dag vandaag. Het hoogtepunt was uit het raam staren’. Maar misschien, in een betere maatschappij, is dit precies wat mensen stilletjes tegen elkaar zouden zeggen.”

Aan het woord is de Britse filosoof Alain de Botton en ik zou hem op zijn kalende hoofd kunnen kussen om de verlichte gedachte van hierboven. Ik ben erg goed in uit het raam staren. Bestond er een kampioenschap voor, ik zou geheid een podiumplaats scoren. Zowel mijn huis als het kantoor waar ik het gros van mijn dagelijkse arbeid verricht, geeft uit op Gents water. (Ik zou in principe met een bootje naar het werk kunnen. Moet ik nodig eens proberen, volgens mij word je daar behoorlijk zen van.) Als ik thuis sta te koken, dwaalt mijn blik over de Brugsevaart. Tokkelend op mijn laptop lokt het rimpelende water van de Nieuwevaart mij naar verre dagdroomlanden. Heerlijk vind ik dat. Niet zelden houd ik een brainstorm met mezelf en de vaart van dienst. Helemaal feest is het wanneer het zonlicht wellustig over het nat blikkert. Je zou er haast hitsig van worden.

Nu kan ik me voorstellen dat naar buiten staren niet altijd een goed plan is. Van de chirurg die in de weer is met pakweg een openhartoperatie hoop je dat hij zijn ogen strak op scalpel en lichaam fixeert. Hetzelfde geldt voor de tandarts die gewapend met een snerpende tandboor je mond induikt. Er is dus ook gestaar waar de maatschappij geenszins beter van zou worden. Maar stel je voor dat politici in plaats van bitsig debatteren in een televisiestudio of een parlementair halfroond gewoon wat naar buiten zouden turen, een dartele glimlach rond hun lippen. Of dat een CEO in plaats van een gortdroge speech afsteekt voor zijn aandeelhouders een eind weg mijmert bij de aanblik van een dartele zwaluw die over de parking van zijn imperium scheert. Zou iemand daar slechter van worden? Ik weet wel zeker van niet. Ook de betrokkenen zelf niet. Die zouden met een gezondere bloeddruk hun ledikant opzoeken 's avonds, na alweer een verkwikkende 'staardag'. Laten we ineens ook een lans breken voor respectvol maar schaamteloos staren naar al het moois dat ons pad kruist. Van dagpauwoogje over wiegende bomenkruinen tot voorbij joggende goden en godinnen in van die heerlijke spandexachtige outfits met al dan niet een beetje doorkijk op zedige plaatsen. Oké, oké: ik dwaal een beetje af van de essentie van Alains boodschap. Maar ik zweer dan ook bij de inspirerende gedachte van die andere Brit, Oscar Wilde: *a dirty mind is a joy forever*. Toch? ■